

6. W razie realizacji przedsięwzięć gospodarczych przez jedno ze zgrupowanych w zjednoczeniu przedsiębiorstw, wykonujące to przedsięwzięcie z polecenia zjednoczenia inne jednostki biorące udział w tym przedsięwzięciu mogą za zgodą prezydium właściwej rady narodowej odstąpić na jego rzecz część swego funduszu płac i limitu zatrudnienia.
  7. Wyniki likwidacji przedsięwzięć gospodarczych są rozliczane z funduszem rezerwowym zjednoczenia.";
- 5) § 30 otrzymuje brzmienie:
- „§ 30. 1. Działalność zjednoczeń, realizujących jako jednostki wiodące porozumienia branżowe (utrzymanie stałego sekretariatu porozumienia branżowego, wspólne szkolenia kadr, wspólne prace nad postępowaniem technicznym, organizacja wspólnych przedsięwzięć gospodarczych itp.) jest finansowana z wpłat uczestników porozumienia, gromadzonych na rachunku funduszu branży.
2. Wpłaty uczestników porozumienia branżowego na fundusz branży obciążają ich koszty własne lub fundusze specjalne przeznaczone na określony rodzaj działalności.
  3. Pozostałość nie wykorzystanych na koniec roku środków pieniężnych na rachunku funduszu branży przechodzi na rok następny.
4. Gospodarka funduszem własnym branży prowadzona jest na podstawie planu uchwalonego przez komisję branżową.
5. Zatrudnienie i fundusz płac stałego sekretariatu porozumienia branżowego objęte są odrębną pozycją planu i nie mogą być wykorzystane na inne cele.
  6. Zatrudnienie i fundusz płac, o którym mowa w ust. 5, powinny być uwzględnione w ramach etatów i funduszu płac ustalonych dla zjednoczenia.
  7. W razie realizacji przedsięwzięć branżowych przez jedno z przedsiębiorstw będących uczestnikami porozumienia branżowego ma odpowiednie zastosowanie przepis § 28 ust. 6.";
- 6) po § 32 dodaje się nowy § 33 w brzmieniu:
- „§ 33. Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może odpowiednio dostosować i rozciągnąć przepisy uchwały na inne zjednoczenia (jednostki równorzędne) przedsiębiorstw objętych planowaniem terenowym.";
- 7) dotychczasowe §§ 33—38 otrzymują kolejną numerację 34—39.
- § 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.
- Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

322

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 28 października 1965 r.

w sprawie zasad podziału funduszu zakładowego przeznaczonego na nagrody.

W celu wzmocnienia oddziaływania funduszu zakładowego na poprawę gospodarki przedsiębiorstw przemysłowych Rada Ministrów i Centralna Rada Związków Zawodowych uchwalają, co następuje:

§ 1. 1. Część funduszu zakładowego, która zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) jest przeznaczona uchwałą konferencji samorządu robotniczego na nagrody dla pracowników, podlega podziałowi między poszczególne komórki ruchu i zarządu przedsiębiorstwa.

2. Podziału funduszu na nagrody, o którym mowa w ust. 1, dokonuje konferencja samorządu robotniczego bądź proporcjonalnie do planowanego funduszu płac poszczególnych komórek organizacyjnych, bądź uzależniając jego wielkość od trudności wykonania zadań przez poszczególne komórki, ich ważności itp.

3. Przy obliczaniu funduszu na nagrody, przypadającego poszczególnym komórkom organizacyjnym, uwzględnia się stopień realizacji zadań, warunkujących otrzymanie nagród.

§ 2. 1. Zadania, o których mowa w § 1 ust. 3, wyznacza poszczególnym komórkom organizacyjnym konferencja samorządu robotniczego na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa. Łączna ilość zadań wyznaczonych dla komórki organizacyjnej nie może być wyższa od trzech.

2. Ustalane zadania powinny:

- 1) dotyczyć głównych i istotnych problemów stojących do rozwiązania przed daną komórką w realizacji planowych zadań przedsiębiorstwa;
- 2) zapewnić wykonanie zadań wyznaczonych dla przedsiębiorstwa przez jednostkę nadrzędną.

3. Przy ustalaniu zadań należy dążyć do uzyskania ich zbieżności z zadaniami obowiązującymi przy premiowaniu pracowników umysłowych.

4. Zadania powinny być ustalone w taki sposób, by mobilizowały załogę danej komórki organizacyjnej do wykonania i przekroczenia zadań produkcyjnych, wprowadzania nowych wyrobów i unowocześnienia produkcji, poprawy wyników ekonomicznych itp. Przy ustalaniu zadań należy uwzględnić warunki pracy i możliwości każdej komórki organizacyjnej, tak by zadania te stwarzały dla kolektywów pracowniczych tych komórek równą szansę wypracowania udziału w części funduszu zakładowego przeznaczonej na nagrody.

§ 3. Poszczególne komórki ruchu i zarządu przedsiębiorstwa powinny być na początku roku powiadomione:

- 1) o warunkach, od których spełnienia zależy utworzenie funduszu zakładowego w całym przedsiębiorstwie;
- 2) o zadaniach, od których wykonania będzie uzależniona wypłata nagród pracownikom danej komórki przedsiębiorstwa, o ile przedsiębiorstwo jako całość utworzy fundusz zakładowy;
- 3) o zasadach przyznawania nagród indywidualnych wynikających z uchwalonego regulaminu.

§ 4. Zainteresowani ministrowie wspólnie z zarządami głównymi związków zawodowych określą tryb postępowania przy ustalaniu zadań, o których mowa w § 1 ust. 3 i w § 2, w przedsiębiorstwach o bezwydziałowej strukturze organizacyjnej lub w których ze względów organizacyjno-technicznych nie jest wskazane ustalanie zadań dla określonych komórek przedsiębiorstwa.

§ 5. 1. W celu obliczenia funduszu na nagrody, przypadającego danej komórce organizacyjnej za realizację wła-

nych zadań z funduszu wygoszparowanego przez przedsiębiorstwo, sumę wyznaczonych tej komórce zadań określa się na 100 punktów.

2. Konferencja samorządu robotniczego ustala na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa dla każdego zadania określoną ilość punktów; przy ustalaniu ilości punktów dla danego zadania należy uwzględnić wagę zadania i trudność jego wykonania, jak również związaną z tym konieczność preferowania tego zadania w danym okresie czasu.

3. Ilość punktów, przypadająca za pełne wykonanie zadania na poziomie co najmniej wynikającym ze wskaźników dyrektywnych dla planu techniczno-ekonomicznego, nie może być niższa od dwudziestu.

4. W razie niewykonania w pełni któregośkolwiek z wyznaczonych zadań, wysokość funduszu zakładowego na nagrody dla danej komórki organizacyjnej za wykonanie danego zadania ulega zmniejszeniu według zasad, które określi w regulaminie konferencja samorządu robotniczego.

5. Regulamin uchwalony przez konferencję samorządu robotniczego powinien przewidywać, że za każdy procent niewykonania zadania kwota nagrody przypadająca za to zadanie ulega zmniejszeniu o 5 do 10% w zależności od ważności zadania. W wyniku zmniejszeń funduszu zakładowego na nagrody fundusz ten może być obniżony tylko do 50% kwoty przypadającej danej komórce organizacyjnej za wykonanie w pełni wszystkich zadań.

§ 6. 1. Fundusz zakładowy w części przypadającej na nagrody, potrącony komórkom organizacyjnym, które nie

wykonały w 100% wyznaczonych zadań — może być przeznaczony na zwiększenie funduszu na nagrody tym komórkom, które wykonały swoje zadania w stopniu większym od wyznaczonego.

2. Decyzje o podwyższeniu funduszu nagród tym komórkom organizacyjnym, które lepiej wykonały wyznaczone zadania, podejmuje konferencja samorządu robotniczego na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa.

3. Konferencja samorządu robotniczego zamiast rozdzielania między inne komórki organizacyjne funduszu na nagrody, o którym mowa w ust. 1, może go przeznaczyć na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników i inne cele służące potrzebom załogi.

§ 7. Przepisy uchwały stosuje się również do podziału części funduszu zakładowego przeznaczonego na nagrody między poszczególne komórki organizacyjne w przedsiębiorstwach przemysłowych wymienionych w § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. Nr 45, poz. 279).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r. Podział części funduszu zakładowego, przeznaczonego na nagrody z funduszu zakładowego wygoszparowanego za 1965 r., nastąpi według zasad obowiązujących do dnia 31 grudnia 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*
Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych:
I. Logu-Sowiński

323

ZARZĄDZENIE Nr 60 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1965 r.

w sprawie usprawnienia prac przygotowawczych do realizacji nowych zadań i obiektów inwestycyjnych.

W celu dalszego usprawnienia realizacji nowo rozpoczynanych zadań i obiektów inwestycyjnych, lepszego ich przygotowania przed rozpoczęciem oraz stworzenia warunków dla sprawnego i terminowego wykonawstwa robót zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez roboty budowlano-montażowe związane z realizacją inwestycji polegających na budownictwie inwestycyjnym rozumie się roboty przygotowawcze oraz roboty podstawowe.

2. Początek cyklu budowy liczy się od rozpoczęcia robót podstawowych. Szczegółowe zasady ustalania cyklu budowy określone są w uchwale nr 274 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie normatywów cykli budowy (Monitor Polski Nr 63, poz. 270).

3. Przez pojęcie robót przygotowawczych rozumie się: dokonanie rozbiórek na placu budowy, jeżeli wykonanie tych prac powinno być przeprowadzone przed rozpoczęciem robót podstawowych, doprowadzenie energii elektrycznej i wody do terenu budowy dla celów wykonawstwa budowy, wykonanie drogi dojazdowej do terenu budowy dla umożliwienia wykonawcy dowozu materiału i sprzętu, zbudowanie części zaplecza niezbędnego dla wykonawcy do rozpoczęcia robót podstawowych. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych względami ekonomicznymi, do robót przygotowawczych mogą być włączone:

1) wykonanie w niezbędnym zakresie stałych dróg dojazdowych dla potrzeb budowanego zakładu, jeżeli budowa drogi prowizorycznej jedynie dla potrzeb wykonawcy nie jest celowa,

2) stałe doprowadzenie energii elektrycznej i wody w zakresie niezbędnym dla potrzeb budowy, jeżeli ich prowizoryczne doprowadzenie jest niecelowe lub nieopłacalne.

Ponadto — na podstawie umowy między inwestorem a wykonawcą — do robót przygotowawczych może być zaliczone również stałe budownictwo mieszkaniowe lub hoteli robotniczych zastępujące budownictwo tymczasowych baraków lub innych pomieszczeń robotniczych.

4. Przed podjęciem realizacji robót przygotowawczych należy ściśle sprecyzować zakres rzeczowy tych robót oraz opracować niezbędną dokumentację projektowo-kosztorysową.

5. Rozpoczęcie realizacji robót przygotowawczych dla inwestycji posiadających zatwierdzony projekt wstępny lub włączonych do planu w drodze wyjątku uchwałą Rady Ministrów o narodowym planie gospodarczym, mimo braku zatwierdzonego projektu wstępnego, następuje po stwierdzeniu przez bank spełnienia następujących warunków:

- 1) opracowania i zatwierdzenia jednostadiowej dokumentacji techniczno-roboczej dla ściśle sprecyzowanego zakresu rzeczowego robót przygotowawczych,
- 2) zapewnienia, że projekty techniczno-robocze dla robót podstawowych zostały lub zostaną doręczone wykonawcy robót w terminach określonych uchwałą nr 246 Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1964 r. w sprawie wymogów dokumentacyjnych dla inwestycji na lata 1966—1970 (Monitor Polski Nr 63, poz. 292).

6. Podjęcie robót przygotowawczych nie upoważnia do rozpoczęcia robót podstawowych, objętych cyklem budowy.